

Publicerad 2009-02-19 15:24 av leika
efter fyra månader står jag framför din grav.

1991-2008.

jag viskade förlåt
och sedan ramlade
mina tårar ner
i 110.

ensam,frusen, förjävlig
men bara omringad
av en känsla du gett
mig.

du känns inte längre
bort än någon meter
men du andas inte
inte nu längre..

jag sa
"du gav mig
något
när jag behövde
nån
du såg mig
du byggde
nog hela
mitt liv"
jag tittade
på dina foton
och på dig
jag log

kanske var det
ett farväl jag sökte

jag tittade mot
himlen
och jag sa
att jag hoppades
på att himlen
var allt du
förväntat dig

jag
har förträngt
jobbat
och gömt
för att aldrig
behöva
veta
att du inte finns

tårarna ramlade
ner
fortare än hundra tio
jag gick ifrån din grav
stannade en bit bort
och sa, vi ses tobbe

sedan gick jag vidare
och vände mig om
en gång till och tänkte

<I>det kan inte vara du</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren leika med Poeter.se id #23509 innehar upphovsrätten